

Teymur Elçin

Balaca Aytən

Gənclik

Bakı –1983

Balaca Aytən

— Tanış olun bu qızla:
Dörd yaşı var Aytənin.
Kiçik dostumdur mənim.
— Mənim də!
— Mənim!
— Mənim!
— Mənim də!
Bildim, mənim dostlarım
Dostudur Aytənin də.
Mehriban qızıdır Aytən,
Baxıb, görür hər şeyi
Qara, zeytun gözləri.
Axtarıb, tapır dili
Şirin-şəkər sözləri.
Kim köməyə çağırırsa,
Eşidir qulaqları,
Tez aparır Aytəni
Oraya ayaqları.

Muratino

Tək deyil Buratino,
Var Bakıda qardaşı.
Adı da Muratino.
Kimdən eşitmişəm mən?
Qulaq asın, danışım,
Təsdiq eləsin Aytən...
Bir gün xəbər verdilər:
— Aytənə qaqaş gəlib!
Bacıya qardaş gəlib!
Sevindi İslam baba,

Çağırdı: — Murad! Murad!
Oldu uşağın bu ad.
Bir əmi də dedi ki,
Böyüyəndə bu uşaq
Böyük rəssam olacaq.
Bapbalaca Muradı
Aytən lap tez tanıdı.
Xəbər verdi hamıya:
— Murad yox, Muratino,
Təzə bir Buratino!

İstəyirəm...

Söz düşəndə
Babasından, nənəsindən
Deyir Aytən:
– Hamıdan çox istəyirəm
Onları mən

– Göstər görüm hara qədər?
– Yerdən ulduzlara qədər...

Kloun

- Kim görübdür
qız-kloun?
Deyin, varmı
qız-kloun?
Heç olarmı
qız-kloun?
– İstəyəndə
olar! Olar!

Tanıyıram,
Birisi var —
O da Aytən.
İki ildir
Tez-tez deyir:
— Mən kloun olacağam!
— Niyə, Aytən?

– Mən güldürmək istəyirəm İstəyirəm, mənə baxıb
Adamları. Gülsün onlar.
İstəyirəm, heç kəs, heç vaxt – Kim görübdür,
Ağlamasın. Harda belə kloun var?

Bir tika çörək

Gedir səhər-səhər
bağçaya Aytən,
Nənəsinin bərk-bərk
tutub əlindən.
Gah atılıb-düşür,
gah əylənir o,
Dəcəl uşaqlardan
gileylənir o.
Qız birdən dayanır,
donur yerində,
Qəm-qüssə görünür
şən gözlərində.
– Nənə, bax, çörəyi

atıblar yerə!..
Az qala yerindən
çıxır ürəyi.
Əyilib götürür,
öpür çörəyi,
Qoyur pəncərənin
önünə Aytən.
– Ac quşlar, pişiklər
tapıb yesinlər,
Eləmi, nənə?!
– Mən də istəyirəm,
“sağ ol” desinlər,
Aytənim, sənə!

